

שיעורי חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

פראקטישע עצות און הדרכות פאר עלטערן, מלמדים, מחנכים און מחנכות

פרשת פנחס
שנת תשפ"ה

גליון
קט"ז

שיעורים אין חינוך

פונעם ראש ישיבה שליט"א

דער ריכטיגער ניגון

אויסגעוואקסן.

לכאורה איז די מעשה א פלא; ווען מען האט געפרעגט אביי און רבא: "וואו וואוינט דער אייבערשטער?" וואלטן זיי געדארפט ענטפערן אין איין ווארט: "בשמים", דער אייבערשטער וואוינט אין הימל! וואס איז פשוט פון דעם וואס רבא האט געוויזן אויפן דאך, און אביי איז ארויס אינדרויסן און געוויזן צום הימל? עס קען דאך נישט זיין אז זיי האבן געדארפט ווייזן ווייל זיי האבן נישט געמעגט אויסרעדן, ווייל זיי האבן דאך פאנדעם לא גערעדט געהעריג.

איז מיר היינט בייגעפאלן א מורא'דיגע פשוט אין די מעשה. רבא האט געפרעגט אביי און רבא: "וואו וואוינט דער אייבערשטער?" און ער זעט ווי די קינדער פירן זיך אויף ווי קינדער, זיי מאכן זיך נאריש, רבא ווייזט ארויף צו די דאך, און אביי מאכט א גרעסערע שטיק, ער לויפט ארויס ווייזן צום הימל... האט ער פארשטאנען אז מען דארף זיי גוט מחנה זיין, האט ער זיי געזאגט: "מען זעט אויף ענה קינדערלעך אז עטץ גייט אויסוואקסן גרויסע צדיקים!" ער האט אנגעהויבן צו זינגען פאר זיי א שיינעם ניגון, ווי וואויל און חשוב זיי זענען, כדי זיי זאלן טאקע אויסוואקסן וואויל און חשוב. זעט מען דא אז ווי אזוי דו זינגסט דעם ניגון פארן קינד אזוי וואקסט ער טאקע אויף, ווייל זיי זענען טאקע אויסגעוואקסן די הייליגע צדיקים 'אביי' און 'רבא'.

צעקלאפן א קינד נעמט אונזע זיין 'עלעבסט זיכערקייט'

היינט איז א וועלט וואס מען לערנט אויס ווי אזוי מען קען פאקומען 'עלעבסט זיכערקייט' (סעלף קאנפידענס), די עצה צוריק אויפצובויען 'עלעבסט זיכערקייט' איז דורך 'אמונה'. אז דער מענטש הייבט אן טון די עצות פון רבי'ן, ער הייבט אן לעבן מיט'ן אייבערשטן, און ער ווייסט אז דער

מען זינגט זיך; אויב מען זינגט זיך: "איד בין הייליג", און "דער אייבערשטער האט מיר ליב", גייט דער מענטש ווערן הייליג, און אויב מען זינגט זיך: "איד בין נישט", "איד בין נישט", "איד בין נישט", גייט דער מענטש ווערן א 'נישט'.

די זעלבע זאך איז מיט קינדער; אז דו זינגסט פאר א קינד: "דו קענסט", "דו ביסט", "דו טויגסט", "דו ביסט א צדיק", וועסטו אים מאכן פאר א קענער, א טויגליכער, און א צדיק, און אויב דו זינגסט פאר א קינד: "דו בטלן!" "דו שוטה!" וועסטו אים מאכן פאר א בטלן און א שוטה.

ווי אזוי זענען אביי און רבא אויסגעוואקסן אזוי גרויס?

עס איז דא א משנה (ברכות מה): "שלאה שאלו פאחת חייבין לזמן", דריי בחורים וואס האבן געגעסן צוזאמען, דארפן זיי בענטשן מיט זמן, "וקטנים אין זמנא עליהן", אבער א 'קטן' קען מען נישט מצרף זיין צו זמן. זאגט די גמרא (שם מה), רב נחמן האלט: "קטן היודע למי מברכין זמנא עליה", א קינד וואס ווייסט צו וועם מען בענטשט, קען מען שוין לא מצרף זיין צו זמן.

דערציילט די גמרא א מעשה: דער הייליגער רבא איז געווען דער מלמד פון אביי און רבא, רבא האט געוואלט זען צי מען קען שוין מצרף זיין אביי ורבא צו זמן, האט רבא געפרעגט זיינע צוויי תלמידים - אביי און רבא: "עטץ ווייסט פאר וועם מען בענטשט?" זאגן זיי: "יא, לרחמנא - צום אייבערשטן", פרעגט זיי רבא: "וואו וואוינט דער אייבערשטער?" האט רבא געוויזן אויפן דאך, און אביי איז ארויס אינדרויסן און געוויזן צום הימל, האט זיך רבא אנגערופן: "תרוניכו רבנן הויתו - מען זעט שוין אויף די צוויי אינגלעך אז זיי גייען אויסוואקסן גרויסע תלמידי חכמים!" און אזוי איז טאקע געווען, ווי געדער ווייסט דער סוף פון די מעשה ווי גרויס אביי און רבא זענען

מיטן אייבערשטן'ס הילף ברענגען מיר אייך א שיעור וואס דער ראש ישיבה שליט"א האט געגעבן פאר מחנכים, פרשת תרומה שנת תשפ"ד לפרט קטן.

א מלמד בויט אויף אידישע דורות

שלום עליכם אלע טייערע מלמדים, מחנכים, מגידי שיעורים, מנהלים, און אלע וואס זענען פארנומען מיט די הייליגע ארבעט פון מחנה זיין און אויפברענגען אידישע קינדער.

מען קען זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זיצן מיט קינדער און רעדן צו זיי פונעם אייבערשטן, פון יראת שמים און הלכות.

בשעת א מלמד רעדט צו קינדער זעט אויס ווי ער רעדט צו 'טויבע אויערן', קיינער הערט אים נישט אויס, מען דארף אָבער וויסן אז די ווערטער גייען אריין, און מען בויט אויף אידישע דורות.

ווי אזוי דו זינגסט דעם ניגון - אזוי וועט דאס קינד ווערן

די הייליגע חכמים זאגן (ויקרא רבה כד, ט) אויפן פסוק (ויקרא יב, ט) "קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלקיכם": "יכול כמזני" - איך וואלט געמיינט מען זאל זיין אזוי הייליג ווי דער אייבערשטער, "תלמוד לומר", זאגט דער פסוק, "כי קדוש אני", דעם אייבערשטן'ס הייליגקייט איז העכער פון ענקער הייליגקייט.

איז דא א שייין ווארט פון די הייליגע צדיקים, זיי טייטשן דעם מדרש אזוי: דער אייבערשטער זאגט פאר אידישע קינדער: "קדשים תהיו" - עטץ זאלסט זיין הייליג, "יכול" - עטץ קענסט זוכה זיין, "כמזני" - צו זיין אזוי ווי מיר! ווי אזוי? "תלמוד" - געווארן זיך צו, "לומר" - צו זאגן: "כי קדוש אני" - "איד בין הייליג!"

אלעס ווענדט זיך אינעם ניגון ווי אזוי

אייבערשטער האט אים ליב, ווערט ער זיכער מיט זיך און קוקט מער נישט אויף קיינעם.

אדרבה, ברענג מיר איין מענטש וואס איז געגאנגען צו איינעם און יענער האט אים אויסגעלערנט 'זעלבסט זיכערקייט' דורך אן אנדערע מעטאד; עס קען נישט זיין, אויב איינער רעדט איין אז ער האט עצות פאר 'זעלבסט זיכערקייט' איז ער א גנב, א פאלגער ליגנער! ער רופט זיך פאר נאך א סעשאן און נאך א סעשאן און ער קען זיך נישט געבן קיין 'זעלבסט זיכערקייט'. לאמיר אבער זען, ווי אזוי ווערט א מענטש צעקלאפט און פארלירט זיין 'זעלבסט זיכערקייט'? דאס געשען דורך מענטשן וואס זענען ארום דעם קינד, עס קען זיין דער טאטע, עס קען זיין די מאמע, עס קען זיין דער מלמד, וואס האבן אים נישט געטראסט, מען האט אים נישט געטרויעט און מען האט אים אלץ חושד געווען.

מזהר"ש האט אמאל געזאגט ביי א שיעור זייער א שרעקעדיגע זאך: פון ווען א קינד ווערט געבוירן ביז ער האט חתונה, הערט ער א חשבון פון 'פערציג טויזנט מאל' די ווערטער: **"דו קענסט נישט", "דו טויגסט נישט", "דו ביסט נישט"**, און דאס לאזט אים נאכדעם נישט גיין ווייטער, עס לאזט אים נישט מצליח זיין אין געשעפטן, עס לאזט אים נישט מצליח זיין אין 'קרבנות אלקים', צו ווערן נאנט צום אייבערשטן, און עס לאזט אים נישט האבן 'שלום בית', ווייל ער האט אלץ חשבונות, 'מען דארף מיר יא, מען דארף מיר נישט', 'עס קען דאך נישט זיין אז מיינ ווייב דארף מיר', ער קלאפט זיך און קלאפט זיך, און עס לאזט אים נישט זיך אויפהייבן.

נישט אוועק שטופן דעם קינד וואס איז נישט אזוי געלונגען

דעם פארגאנגענעם שבת בין איך אוועק געפארן אויף א 'שבת התעודות' מיט אינגעלייט וואס העלפן די מוסד, האבן מיר גערעדט פון דעם אז צעקלאפן קינדער נעמט אוועק זייער 'זעלבסט זיכערקייט', האט מיר א אינגערמאן געפרעגט א קשיא, ווי אזוי קען דעמאלט זיין אז פון א משפחה פון פינף קינדער זענען דא פיר קינדער וואס האבן שטארקע 'זעלבסט זיכערקייט', און איין קינד האט שוואכע 'זעלבסט זיכערקייט'? די טאטע מאמע האבן דאך זיכער געהויבן די קינדער, ווי מען זעט פון די פיר ערשטע ברידער, פארוואס איז דער פיפטער קינד אנדערש?

האב איך אים געענטפערט, עס קען זיך מאכן אפילו ביי גוטע חשו"ב'ע עלטערן אז 'בלא יודעים' הערט מען אויס און מען געטרויט די שארפע קינדער, און דעם אנדערן וואס איז

נישט אזוי געלונגען שטופט מען אנוועק, **"גיי אין די זייט", "גיי אין די זייט"**, דערפאר האט נישט דער קינד קיין 'זעלבסט זיכערקייט'.

איך אליינס דארף זיך ציפן די באקן איך זאל נישט פארגעסן און אנוועק שטופן א קינד וואס איז נישט אזוי געלונגען. יארן צוריק ווען מיינע חתונה געהאטע קינדער זענען נאך געווען אינגלעך, פלעג איך אויסרעכענען צו בויען די סופה מיט די בחורים פון ישיבה, ווען מיינע קינדער זענען נאך אין חדר, אז ווען זיי וועלן אהיימקומען פון חדר זאל שוין די סופה זיין אויפגעבויט, פארוואס? ווייל איין קינד איז מער געלונגען, ער קען אנכאפן א האמער און א זעג, און וואס ער כאפט אן קען ער גוט בויען, וויידער דער אנדערער קינד, וואס ער כאפט אן גייט ער צעברעכן, און איך וויל נישט זאגן פאר דעם קינד: **"לא אפ, גיי אין די זייט"**. מען דארף זייער אכטונג געבן אויף דעם.

א גוטע פאזיציע פאר יעדן קינד

מלמדים דארפן בעטן דעם אייבערשטן צו האבן די ריכטיגע חכמה, צו כאפן א גוטע פאזיציע (אויפגאבע) פאר יעדן קינד וואו דער קינד קען מצליח זיין, מען זאל קענען זינגען פאר יעדן איינציגן קינד א גוטע ניגון.

צום ביישפיל, דער קינד וואס פארשטייט די גמרא, פאר אים קען מען זינגען: **"א מחיה צו זען ווי גוט דו קענסט גמרא"**, דער קינד וואס פארשטייט נישט אזוי גוט די גמרא, עס ווערט אים ביטער ביי די גמרא, דארף מען אים נישט פייניגן און צעקלאפן זיינע קישקעס, אים קען מען מכבד זיין צו העלפן אויסטיילן די עסן, און אים זינגען: **"א מחיה צו זען ווי שוין דו העלפסט טיילן די עסן"**.

עס זענען דאך דא אזויפיל אויפגאבעס וואס מען קען מכבד זיין קינדער, עס איז ממש א שאד מען זאל עס נישט איינטיילן צווישן די קינדער. איין קינד קען זיין גבאי ביי א 'קריאת שמע ליינען', איין קינד קען זיין גבאי אויסצוטיילן די בענטשערס, און מען קען פרעגן דעם מענעדזשער אויב ער קען ניצן הילף פון די קינדער; איין קינד קען העלפן אויפרימען, און איין קינד קען לייגן פאפיר אין בית הכסא, אזוי קען מען געבן פאר יעדן א שטעלע וואו ער זאל באקומען זיין פבד און גוט ווארט.

האלטן חשבון אז 'אלע' קינדער זאלן באקומען א שמייכל

דער נאטור פון א מענטש איז אז די אויגן גייט צו די בא'חנ'טע געשמאקע קינדער, און צו די קינדער וואס האבן שארפע קעפ; עס איז פשוט געשמאק צו זיין געבן זיי. דאס געשעט אויטאמאטיש און אומוילנדיג, און איך אליין

קלאפ אויף דעם **"סלח לנו"**, און מיר אלע דארפן בעטן אויף דעם: **"הייליגער באשעפער זיי אונז אלע מוחל"**, ווייל דאס איז אומוילנדיג דער מציאות. עס קען זיין אז מען טראכט: איך בין נישט אזוי, אבער אז מען וועט אפכאפן מיט א קעמערע א טאג אין חדר, וועט מען זען ווי איינעם נעמט מען אויף אזוי און איינעם אזוי; ווען מען דארף הייסן א קינד זיך אראפ זעצן, וועט זיך עס ווענדן אין דעם, אויב ער איז בא'טעמט, ער מאכט נישט נערוועז, קלאפט מען אים נישט, נאר מען זאגט אים שוין: **"זעץ זיך אראפ"**, וויידער פארן אנדערן זאגט מען שטרענג: **"זעץ זיך אראפ!"**

ווען איך בין געווען א מלמד האב איך פרובירט זייער אכטונג צו געבן אויף דעם, האב איך געהאט א צעטל מיט אלע נעמען ביי מיר אינדערהיים, און יעדן טאג האב איך זיך געמאכט א חשבון אז אלע קינדער זאלן באקומען פון מיר א שמייכל און א גוט ווארט. און איך בעט עס פון אלע מלמדים און אלע לערערינס און פונעם מנהל און מנהלת, יעדער זאל נעמען די ליסטע פון די קינדער און זיכער מאכן במשך די וואך עס זאל אויסקומען צו כאפן מיט יעדן א שמועס, אדער א שפאציר, אדער ארומנעמען די אקסל, אדער געבן א קניפ אין בעקל.

אלע קינדער זאלן געוואונען 'גורלות'

מען דארף זען אז אלע קינדער זאלן וויסן אז זיי זענען די בעסטע פון כלה און די נאנטסטע צום מלמד, און דער מלמד האט מיר ליב און ער האלט פון מיר.

מען דארף זען אז אלע קינדער זאלן געוואונען 'גורלות'. ווען איך בין געווען א אינגל האב איך קיינמאל נישט געוואונען קיין גורלות אין חדר, עס קען זיין אז מען האט ספעציעל געמאכט איך זאל נישט געוואונען, ווייל איך בין געווען א לעבעדיגער אינגל. איינע פון מיינע ראיות אלס קינד אז דער אייבערשטער דארף מיר נישט, איז געווען פון דעם אז איך געוואונען נישט קיין גורלות. און עד היום טוט מיר עס וויי, איך בין נישט פרוגז אויף קיינעם, אבער איך געדענק עס.

געבן גוטע ווערטער מיט חכמה

טייערע מלמדים און טייערע לערערינס, דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן רב), אז מען דארף געבן אסאך גוטע ווערטער פאר קינדער. דערפאר זאל מען פסדר אויפהייבן און אויסרימען די קינדער: **"וואו, מוראדיג!" "דו קענסט אזוי שוין", "דו טויגסט", "דו קענסט"**, און זיי געבן א גלעט. און ווען מען טרעפט א טאטע אין פארגס פון זיין קינד, זאל מען האלטן קאפ און געדענקען צו זאגן פארן

טאטן: "דיין קינד איז אזוי וואויל", "דיין קינד איז א מחיה".

פארשטייט זיך אז מען קען נישט סתם געוועזענע מאכן קינדער, מען דארף געבן די גוטע ווערטער מיט 'חכמה', אין די ריכטיגע מינוט, און אויף די ריכטיגע וועג, עס קען נישט זיין קיין 'פאלשע' קאמפלימענטס, ווייל 'פאלשע' קאמפלימענטס איז גארנישט ווערד, עס מאכט ברעכן...

יארן צוריק פלעג איך באקומען בריוון פון בית פיגא תלמידות אויף געוויסע לערעריןס (וואס זענען שוין היינט נישט קיין לערעריןס), אז זיי מאכן סתם חזק, זיי געבן 'פאלשע' קאמפלימענטס, און עס טוט זיי זייער וויי. איין מיידל האט זיך אויסגעזעט אז זי איז נישט דאר, און איר לערערין פלעגט איר זאגן: "וואו, ביסט אזוי סקיני (דאר)...". וואס מאכסטו משוגע? וואס ווילסטו פון מיר? ווילסטו מיר טשעפען? ווילסטו סתם חזק מאכן? איך בין א שוטה? אדער דו ביסט א שוטה? וואס איז די מעשה דא? מיידלעך וויסן פונקטליך צווישן זיך, ווער עס געבט קאמפלימענטס סתם ווייל דער ראש ישיבה האט געהייסן געבן קאמפלימענטס, און ווער עס מיינט עס טאקע.

שיסן מיט א גאן פאלשע זאכן, איז נאכאלץ בעסער ווי קריטיק, אבער עס מאכט געוועזענע ריכטיג איז צו געבן גוטע ווערטער מיט הארץ, און מיט בעטן דעם אייבערשטן מען זאל ליב האבן די קינדער.

א חיוב זיך צו חנפה'נען צו תלמידים

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (סוטה מב), פיר כיתות זענען נישט מקבל פני שכינה, איינע פון זיי איז 'פת חניפים', די וואס חנפה'נען זיך צו אנדערע מענטשן. פון דעסט וועגן שטייט קלאר פון די ראשונים (ספר אורחות צדיקים, שער כ"ד, שער חניפות), אז עס זענען דא עטליכע מענטשן וואס מען מעג זיך יא חנפה'נען צו זיי, א רבי דארף חנפה'נען זיין תלמיד, א תלמיד דארף חנפה'נען זיין רבי, און א מאן דארף חנפה'נען זיין ווייב.

ווייל די גאנצע פראבלעם פון 'חנופה' איז ווען מען חנפה'עט זיך צו באקומען פון יענעם געלט, און געלט קומט דאך פונעם אייבערשטן! אבער מאן און ווייב וואס ווילן אריין ברענגען דעם אייבערשטן ביי זיי אין שטוב, און א תלמיד וואס דארף א רבי זאל אים ברענגען צום אייבערשטן, און א רבי וואס וויל אריינברענגען אין זיינע תלמידים זיי זאלן גיין צום אייבערשטן, איז א חיוב זיך צו חנפה'נען.

מען מוז זיין צייטליך אין חדר

נאך א זאך וויל איך ענק בעטן, מען זאל קומען צייטליך. עטץ זאלטס וויסן, די ערשטע 'צען מינוט' פון טאג איז מער ווי א 'גאנצע' שעה' סוף טאג!

אויב א תלמיד דארף עפעס וויכטיג ערלעדיגן אינמיטן טאג, זאל ער פרעגן דער מנהל צי ער קען אהיימגיין דריי אזייגער, ווייל - איך זאג ענק דעם אמת - פון דריי אזייגער און ווייטער זיצט מען מיט די קינדער פשוט ווייל מען דארף זיי נאך האלטן אביסל, מען קען זיי

נאכנישט אהיים שיקן.

דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו שרייבט אין א בריוו פאר זיין זון: "ושעה אחת בימי הבחרות - כשנה שלמה בימי העמידה חשו ב", איין שעה אין די יונגע יארן איז אזוי ווי א גאנצע יאר אויף דער עלטער; דארף מען וויסן אז אזוי אויף איז 'צען מינוט' - אנהייב טאג ווי 'א' גאנצע שעה - סוף טאג'.

מען מוז זיין צייטליך אין חדר, נישטא קיין תירוצים נישט צו זיין צייטליך, מען קען נישט זיין א נאכגעלאזטער מענטש.

דאווענען מיט די זיבן אזייגער מנין

תלמידים (אזוי אויך יעדער ארבעטער) דארפן דאווענען מיט די ערשטע מנין, זיבן אזייגער. אז מען שטייט אויף צופרי, מען דאווענט מיט די זיבן אזייגער מנין, און מען עסט פרישטאג, קען מען זיך רואיג מסדר זיין וואס מען דארף מסדר זיין, אנדערש איז ווען מען דאווענט שפעט, דעמאלט לויפט מען נאך די זייגער, און מען קומט אן מיט בלהל אין חדר.

זייטס נישט ברוגז אויף מיר; ווער עס וויל דאווענען מיט א שפעטערע מנין, קען דעמאלט דאווענען, אבער איך קוק אן אז תלמידים זאלן דאווענען מיט די זיבן אזייגער מנין.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען אויפבויען אידישע קינדער, און אריין בלאזן א חיות אין אידישע קינדער, און דער אייבערשטער זאל העלפן עטץ זאלטס האבן הצלחה, אמן.

בריוון פון הינון

פונעם ראש ישיבה שליט"א

געבן גוטע זאכן פאר קינדער או זיי זאלן דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איך האב ברור השם זוכה געווען צו זיין א תלמיד פאר תינוקות של בית רבן, איך הער אסאך די שיעורים פון ראש ישיבה שליט"א, און איך האב זייער הנאה פון די עצות און חיוזוק.

מיין שאלה איז אויב מען דארף איבעררעדן קינדער פון בערך פינף יאר אלט אז אויב זיי וועלן דאווענען וועלן זיי באקומען זיסווארג און גוטע מתנות, און דעמאלט וועלן אלע קינדער דאווענען מיט התלהבות, אדער איז מער ריכטיג זיי צוצוואוינען צו דאווענען נאר פארן

האלטן די וועלט, די תלמידים לערנען תורה מיט תינוקות של בית רבן.

אונדאי איז גוט צו געבן גוטע זאכן פאר די קינדער, זיי אויסלערנען דאווענען שיינ, אזוי געוואוינט מען זיי צו זיי זאלן דאווענען, און שפעטער וועלן זיי דאווענען אן די גוטע זאכן, זיי וועלן פארשטיין אז דאווענען איז לעבן, תפלה לקל חיי. מיר געפינען אין חז"ל מעשיות פון די הייליגע תנאים און אמוראים ווי זיי האבן משחד געווען תלמידים. די הייליגע תנאים דערציילן (תענית כד), עס איז אמאל געווען א טרוקעניש, עס האט נישט גערעגנט פאר א לאנגע צייט, א פשוטער איד איז צוגעגאנגען צום עמוד און גלייך ווען ער האט

אייבערשטן אליין, אן די צוקערלעך?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דארפסטו זיך זייער שטארקן מיט דיין הייליגע ארבעט פון זיין א תלמיד, חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת קט): "אין העולם מתקיים אלא בשביל הכל פיהם של תינוקות של בית רבן", די וועלט שטייט אויף די תורה פון תינוקות של בית רבן שלא טעמו טעם חטא; תלמידים

מנוחה פון אים, "ויתן מעדנים לנפשך", ער וועט דיר ברענגען נאר נחת.

ועל כולם זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן פאר ערליכע דורות. מוהרא"ש דערציילט, אמאל איז א איד געקומען צום הייליגן חפץ חיים זכותו גגן עלינו און געבעטן א ברכה אויף גוטע קינדער, האט דער הייליגער חפץ חיים גענומען א תהלים וואס איז געווען אויפגעבאלאן פון נאסקייט, ער האט דאס געוויזן פאר דעם איד און אים געזאגט: "זעסט? דאס איז דער תהלים פון מיין מאמע עליה השלום, וואו זי פלעגט יעדן טאג וויינען אז זי זאל האבן גוטע קינדער, אזוי איז מען זוכה צו גוטע קינדער"; זאלסטו אסאך בעטן דעם אייבערשטער אז דו זאלסט זוכה זיין צו קינדער ערליכע אידן תלמידי חכמים.

בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו קינדער און אייניקלעך וואס וועלן לערנען די הייליגע תורה און וועלן נאר דיר דינען, רבוננו של עולם נעם אן מינע פשוטע תפלות וואס איך בעט דיר און געב מיר קינדער וואס וועלן ליכטיג מאכן די וועלט, קינדער וואס וועלן זיין דבוק צו דיר".

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

(קונטרס צפתו אמונה פרשת נח תשפ"ב)

חינוך אפטיילונג

אויף קול ברסלב

צו הערן אלע שיעורים אויף חינוך

פון דער ראש ישיבה שליט"א

אויף קול ברסלב

דרוקט: 2-4-1-2

- שמעו ותחי נפשכם -

אלע סארט זאכן וואס ער קען אליין טון.

איך טראכט די גאנצע צייט אויב דאס איז נארמאל, אויב עס פאסט אזוי צו טון, אדער דארף איך אים אויסלערנען או עס איז נישט שיין צו בעטן פון א טאטע אזעלכע זאכן.

א גרויסן יישר כח פאר אלע שיעורים און בריוו, דאס פילט אן מיט לעבן מיט אזויפיל גוטע זאכן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תשפ"ב לפקד קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

וואס איז בכלל די שאלה? די תורה זאגט נישט: "כבד את בנך ואת בתך", די תורה זאגט (שמות כ, יא): "כבד את אביך ואת אמך", זיי מכבד דיין טאטע און מאמע.

עלטערן דארפן אויסלערנען די קינדער זיי זאלן זיי מכבד זיין, פארלאנגען פון די קינדער זיי זאלן זיי באדינען; עס איז זייער וויכטיג דער טאטע זאל בעטן דאס קינד: "ברענג מיר א טרינק" וכדומה; עס איז זייער וויכטיג די מאמע זאל הייסן די קינדער: "הייב אויף דינע וועש", "הייב אויף די שפילצייג"; און וויי פאר די עלטערן וואס לאזן די קינדער הפקר'דיג, עד כדי כך אז זיי באדינען די קינדער.

זייער אסאך מאכן דעם טעות, מען טראכט 'עס פעלט נישט אויס יעצט ווען די קינדער זענען קליין - זיי מחנך זיין, שפעטער ווען זיי וועלן גרויס ווערן דעמאלט גיי איך זיי אויסלערנען וויאזוי מען פירט זיך; די עלטערן כאפן זיך נישט, ווען די קינדער ווערן גרויס איז שוין נישטא וואס צו טון, דעמאלט שפייצן זיי די עלטערן אין פנים.

לערן דינע קינדער ווען זיי זענען יונג ווי אזוי זיך צו פירן - וועסטו זען נחת פון זיי, אזוי ווי שלמה המלך זאגט (משלי כט, יז): "יסר בנך", זיי מחנך דיין זון, "ויניחך", וועסטו האבן

געזאגט: "משיב הרוח, ומוריד הגשם" האט אנגעפאנגען צו גיין א גאס רעגן, האט מען אים געפרעגט: "וואס זענען די גוטע מעשים וואס דו טוט?" האט ער געענטפערט: "איך בין א מלמד דרדקי - איך לערן מיט אידישע קינדער, און איך מאך נישט קיין חילוק פון א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר געלט אז איך זאל לערנען מיט אים, אדער א קינד וואס דער טאטע צאלט מיר נישט; נאך א מנהג האב איך, אז ווען איך זע א קינד וואס וויל נישט לערנען, בין איך אים משחד. איך האב אין שטוב א פיש טאנק, און איך רעד אים צו, אז אויב ער וועט לערנען - וועל איך אים ווייזן די פישעלעך, ביז ער הויפט אן לערנען"; דאס איז געווען זיין כח, דעריבער האט מען אים אויסגעהערט זיינע תפלות.

אזוי אויף דערציילן חכמינו זכרונם לברכה (פסא מציעא פה), רבינו הקדוש האט אזוי משחד געווען א זון פון רבי אלעזר בן רבי שמעון, און א זון פון רבי טרפון, ער האט זיי צוריק געברענגט צום אייבערשטן מיט צוזאגן שידוכים וכו', און שפעטער זענען זיי געווארן גרויסע צדיקים און געדינט דעם אייבערשטן שלא על מנת לקבל פרס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

א פרייליכן חנוכה.

...

(קונטרס צפתו אמונה פרשת ויחי תשפ"ה)

איז דאס נארמאל אז איך דארף באדינען מיין קינדער?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

לעצטנס בעט מיר מיין זון בסדר אז איך זאל טון פאר אים זאכן, אויפהויבן זאכן פאר אים פון דער ערד, אדער אים ברענגען א גלעזל וואסער ווען ער האלט אינמיטן ליינען, און אזוי ווייטער

צו באקומען וועכנטליך דעם גליון, ביטע שרייבט צו: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזוק (פרויקט) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

חיוזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיוזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה און נאך

212-444-9191 / 845-351-0910

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 4383008080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינע 11552354370